

Schijnwerkelijkheid

Hoe het gebrek aan onderzoekskwaliteit en integriteit bij politie en OM de werkelijkheid verduistert

De spelers:

- Duyts, de zaakofficier van Justitie die het onderzoek naar de Deventer Moordzaak leidde.
- Van der Meijden, de officier van justitie die het oriënterend vooronderzoek in 2006/2007 leidde.
- Van Veen en Buddingh die beiden projectleider waren van het onderzoeksteam dat op 25-9-1999 gevormd werd, direct na het aantreffen van het ontzielde lichaam van weduwe Wittenberg. Zij stuurden beiden bepaalde rechercheurs aan om deelprojecten te doen. Dagelijks was er overleg met de projectleiders en de zaakofficier.
- Van I., een rechercheur die vanwege zijn achtergrond vooral op financiële aspecten het onderzoek deed, en het verhoor van Ernest Louwes deed. Hij viel onder de verantwoordelijkheid van projectleider Van Veen.
- E. en B. de twee rechercheurs die in opdracht van projectleider Buddingh bepaalde projecten uitvoerden, waaronder het onderzoek naar het document over de verlengde grafrechten.

Verklaring van projectleider Buddingh in 2007:

Louwes liegt over het document van de grafrechten en is 's morgens niet bij de weduwe geweest

Teamleider Buddingh werd in het kader van het Oriënterend Vooronderzoek gehoord over een mogelijk vervalst Proces Verbaal over de blouse van de weduwe. Dat Proces Verbaal komt terecht in het eindrapport van het Oriënterend Vooronderzoek.

Maar er komt ook een tweede Proces Verbaal in terecht van Buddingh, opgesteld op speciaal verzoek van de Van der Meijden. In die aparte verklaring stelt Buddingh dat Louwes op de ochtend van de moord niet bij de weduwe geweest is. Dit Proces Verbaal is opgenomen in de bijlagen van het eindrapport die op 21 december 2007 naar Advocaat Generaal Machielse bij de Hoge Raad zijn gestuurd:

“Louwes beweert bij hoog en bij laag dat hij in de ochtend bij de weduwe is geweest om de grafrechten te brengen.

Er staat mij bij dat de grafrechten per post verzonden zijn en dat tijdens het tactisch onderzoek in de woning van het slachtoffer die enveloppe en de grafrechten gevonden zijn. Ik meen dat de secretaris van de kerk daar in zijn verklaring ook over spreekt. De secretaris is daar ook nadrukkelijk mee geconfronteerd van: de een zegt dit, de ander zegt dat, maar de secretaris bleef erbij dat hij de grafrechten per post verzonden had. En Louwes heeft verklaard dat hij ze persoonlijk bij de weduwe heeft afgeleverd op de ochtend van de drieëntwintigste.

Er moet een lijst zijn van wat er bij het tactisch onderzoek is aangetroffen.

Ik weet niet of er ook een stempel op de enveloppe zat want ik heb hem zelf niet gezien.

Dit geheel verbaast mij want Louwes en Knoops hebben het iedere keer erover dat toen die contactsporen op de blouse zouden zijn gekomen. Ik heb ook al een aantal keren aan de Officier doorgegeven dat ik denk dat het anders in elkaar zit.”

Deze verklaring van teamleider Buddingh anno 2007 en de opname in het eindrapport is een prima illustratie van hoe politie en Openbaar Ministerie er in slagen een schijnwerkelijkheid te creëren. En dan wel van iets waarvan de waarheid heel simpel vast te stellen was. Een terugkerend patroon in het onderzoek naar de Deventer Moordzaak sinds 1999. En het laat niet alleen zien hoe slordig er gewerkt wordt, maar ook hoe gering de onderzoekskwaliteit is en dat er ook sprake is van een gebrek aan integriteit van bepaalde leden uit het onderzoeksteam in 1999 en 2006/2007.

De lezing van Louwes over het grafrechtendocument

Dit is de lezing die Louwes geeft over wat er tussen 13 september en 23 september is gebeurd met het desbetreffende grafdocument is anders dan wat teamleider Buddingh hierboven stelt:

“De weduwe wilde belangrijke originele documenten nooit per post versturen. In die gevallen haalde ik het bij haar op als ik in de buurt was. Kort na 13 september belde ze me dat ze een document had gekregen van de begraafplaats, waarbij de grafrechten voor het graf van haar man en haar tot 100 jaar werden verlengd. Ik gaf aan het te komen ophalen als ik bij haar in de buurt was. Op 23-9-1999 had ik om 10.30 uur een gesprek dicht bij Deventer en ik belde de avond ervoor haar op. Ze had een afspraak met de dokter en ik ben er vlak voor kort bij haar langs gegaan. Ik heb toen het originele document over de grafrechten opgehaald.”

Laten we op basis van de beschikbare documenten vaststellen of Buddingh gelijk heeft of Louwes.

Buddingh stelt dus in 2007 dat Louwes bij hoog en bij laag beweerde dat hij bij de weduwe was geweest om de grafrechten te brengen. Louwes stelt dat hij bij de weduwe was geweest om de grafrechten te halen.

Buddingh stelt dat de grafrechten bij de weduwe thuis gevonden zijn. En hij concludeert dat Louwes de ochtend van de moord niet bij de weduwe is geweest, hetgeen hij meerdere keren aan de leider van het Oriënterend Vooronderzoek heeft gemeld. Deze laatste heeft vervolgens zijn Proces Verbaal over dit onderwerp in de bijlagen van het eindrapport opgenomen.

Het onderzoek na 25 september 1999

De eerste ontmoeting van rechercheur Van I. met Louwes was op 27 september 1999. Van I. en een collega hadden een uitgebreid gesprek met hem omdat hij immers de executeur testamentair van de weduwe was. Van dat gesprek is geen Proces Verbaal opgemaakt. Later kwam er wel een Proces Verbaal van bevindingen (dat is niet door Louwes ondertekend) en daarover staan bijna twee pagina's van in het Tactisch Journaal, geschreven door o.a. Van I. Over de reden van het bezoek aan de weduwe staat er:

*“Hij heeft toen op haar verzoek de grafrechten **opgehaald** bij de kerk en bij haar afgegeven.”*

Over dat bezoek aan de weduwe staat ook nog:

“...gelet op geluiden van de bovenverdieping nam hij (Louwes) aan dat de werkster er was”.

Als de werkster op 6 oktober 1999 hierover echter gevraagd wordt stelt zij die ochtend geen bezoek gezien te hebben.

Op 15 oktober wordt door de recherche vastgesteld dat een vingerafdruk die in het huis van de weduwe aangetroffen was aan Louwes toebehoort. Doordat de huishoudster had gesteld dat er die ochtend niemand langs was geweest besluit het onderzoeksteam vanzelfsprekend dit te gaan onderzoeken. Men richt zich daarbij op het onderwerp "grafrechten". Louwes had immers volgens het gespreksverslag van 27 september gesteld dat hij bij de weduwe was geweest om het document over de grafrechten naar haar te brengen.

Rechercheurs E. en B. zijn vanaf 18 oktober tot 3 november intensief aan de slag met het project "grafrechtendocument". Zij verhoren meer dan 10 mensen, waaronder de heer Steverink van de begraafplaats die op 22 oktober meldt dat hij dat document op 13 september 1999 **per post** naar de weduwe had verstuurd.

Op 27 oktober wordt een enveloppe aangetroffen in het huis van de weduwe met daarin een document over de grafrechten. In het Tactisch Journaal wordt vermeld dat dit een kopie is van de brief die op 13 september aan de weduwe is gestuurd. Op 3 november gaan verbalisanten E. en B. naar de heer Steverink met de enveloppe en dat document. Hij verklaart het volgende:

Dit is inderdaad de enveloppe die ik naar de weduwe heb gestuurd. Maar het document is duidelijk een kopie van het door mij naar de weduwe gestuurde. De handtekening is namelijk nu zwart (en het was blauw) en er staat bovenin het woord KOPIE geschreven.

E. en B. ressorteren onder teamleider Buddingh. Nu Steverink dus stelt dat dit document **de kopie** was van het door hem verstuurd document was het moment daar geweest om zichzelf af te vragen wat er nu eigenlijk aan de hand was. Immers:

- Louwes zou op 27 september gezegd hebben dat hij het document had opgehaald en naar de weduwe had gebracht (dat stond althans in het Tactisch Journaal)
- Steverink meldde echter dat hij dat document op 13 september per post had verstuurd.
- Maar waarom wordt bij de weduwe slechts het kopie van het document teruggevonden?
- Wat is er nu echt gebeurd als je rekening houdt met het feit dat de weduwe mobiel was, een auto had en regelmatig naar de kerk ging? Waarom zou Louwes dan voor haar naar de kerk zijn gegaan om dat document op te halen en naar haar toe te brengen?

En als men dit lijstje ziet dan zou toch de vraag moeten zijn of rechercheur Van I. op 27 september wel goed begrepen had van Louwes dat hij het grafdocument bij de kerk had opgehaald en naar de weduwe had gebracht. Men had bij voorbeeld aan Louwes kunnen vragen om nog even uit te leggen wat er met het grafrechtendocument aan de hand was en dan ook een handtekening kunnen krijgen onder een proces verbaal met zijn lezing.

Maar juist het tegenovergestelde is gebeurd: uit de stukken is op te maken (en Buddingh bevestigt dat volmondig nog in 2007!) dat het feit dat Steverink het grafrechtendocument per post had verstuurd en Louwes gezegd zou hebben dat hij het bij de kerk had opgehaald en naar de weduwe had gebracht een bewijs was van de leugenachtigheid van Louwes, alsmede van het feit dat hij die ochtend NIET bij de weduwe was geweest.

Na de arrestatie

Op 19 november wordt Louwes gearresteerd. Direct wordt gestart met het verhoor. Eén van de twee verhoorders is dezelfde rechercheur Van I., die op 27 september ook het gesprek heeft gevoerd op basis waarvan men dacht dat Louwes het grafrechtendocument had opgehaald bij de kerk.

Er zijn verslagen van de vele verhoren van Louwes uit de periode 19 november - 15 december 1999. Het eerste verhoor duurde vier uur, het schriftelijke verslag is echter maar 2 pagina's lang. Het eerste onderwerp dat Van I. blijkbaar dit Proces Verbaal aan de orde stelde was de reden van het ochtendbezoek aan de weduwe. Volgens Louwes is daar toen direct bij het verhoor uitgebreid over gesproken en heeft hij verteld wat aan het begin van dit stuk op pagina 1 als "de lezing van Louwes" wordt vermeld: **Hij had het originele document van de grafrechten op verzoek van de weduwe bij haar opgehaald.**

Bedenk dat rechercheur Van I. bij de start van het verhoor van Louwes op 19 november wist dat er uitgebreid onderzoek was gedaan naar de grafrechten en dat men bij het team op dat moment dacht dat Louwes had gelogen over het feit dat hij de grafrechten bij de kerk had opgehaald. Dat was namelijk precies hetgeen Van I. zelf in het gespreksverslag van 27 september had opgeschreven. Toen rechercheur Van I. van Louwes op 19 november de complete lezing hoorde moet hij beseft hebben dat er sprake was van een misverstand bij het door Van I. gemaakte gespreksverslag op 27 september over deze grafrechten met grote consequenties. Deze lezing van Louwes paste precies bij zowel de lezing van Steverink ("ik heb het document per post verstuurd") als bij het feit dat men bij de weduwe het kopie van het document had gevonden.

Wat schrijft rechercheur Van I. echter in het proces verbaal van dit verhoor van Louwes? Rechercheur Van I. die zich op dat moment moet gerealiseerd hebben dat het diepgaande onderzoek naar de grafrechten en de mening dat Louwes hierover gelogen had bij het onderzoeksteam, slechts gebaseerd was op zijn foutieve interpretatie gedurende het eerste gesprek met Louwes?

"Het doel van dit bezoek was geweest het afhalen van een formulier betreffende grafrechten".

Als je de zin goed leest, kan het zowel betekenen dat Louwes dit document heeft afgehaald bij de kerk (en naar de weduwe heeft gebracht), als dat Louwes dit document bij de weduwe heeft opgehaald. Juist omdat er sprake was geweest van een misverstand met grote gevolgen (en dat wist Van I.) zou je mogen veronderstellen dat deze bevinding een groter deel van het Proces Verbaal had uitgemaakt en uitgebreider en duidelijker werd omschreven. En dat Van I. direct aan het team zou terugkoppelen dat er in ieder geval op dit punt sprake was van een groot misverstand dat ontstaan was door Van I.'s eigen gespreksverslag van 27 september.

Op 20 november doet de recherche voor dit onderwerp nog een belangrijke vondst. Rechercheurs E. en B. beschrijven in het Tactisch Journaal wat ze in een bruine ordnerkoffer van Louwes aangetroffen hebben. Het zijn ongeveer 15 documenten die verband houden met zijn rol als executeur testamentair. Middenin staat (bijna terloops):

"het orgineel van de brief mbt de grafrechten opgemaakt en getekend door Steverink uit Raalte"

Deze laatste stille getuige maakt het verhaal van de grafrechten rond. Zowel de verklaringen van Steverink als de lezing van Louwes op 19 november sluiten zowel bij elkaar als bij de aangetroffen stille getuigen aan.

Bedenk hierbij dat dus de rechercheurs E. en B. zeker twee weken lang intensief onderzoek hebben gedaan over het grafrechtenverhaal. Zij wisten in ieder geval zeker van Steverink dat hij het document per post naar de weduwe had gestuurd en dat wat bij de weduwe was aangetroffen een kopie van het document was. Nu vinden zij het origineel van het document, hetgeen het onderzoek naar dit voor het onderzoeksteam zo belangrijke onderwerp completeert. Terwijl het onderwerp "grafrechten" 26 keer in het Tactisch Journaal voorkomt, is dit echter het laatst dat we hierover nog lezen.

Met alle elementen die nu gevonden zijn kan de enige conclusie zijn dat rechercheur Van I. op 27 september het verhaal over het grafrechtendocument van Louwes verkeerd heeft begrepen en opgeschreven. De lezing van Louwes, zoals vermeld op pagina 1, dat hij bij de weduwe was om het grafrechtendocument bij haar op te halen zodat Louwes het origineel in bezit zou houden, is door de stille getuigen volledig bevestigd. Een misverstand van Van I. met grote gevolgen voor het onderzoek in oktober en november, alsmede voor de meningsvorming van het onderzoeksteam over de geloofwaardigheid van Louwes. De combinatie tussen de gevonden vingerafdruk, het grafrechtendocumentverhaal en de huishoudster die Louwes niet gezien had moet een belangrijke bijdrage geleverd hebben bij het gevoel dat Louwes de dader was.

Hoe duidelijk dit verhaal immers in ieder geval voor rechercheur Van I. is blijkt wel uit het feit dat bij alle vervolghoren (waarbij alle onderwerpen meerdere keren aan de orde zijn gekomen) het grafrechtendocument verhaal niet meer besproken is.

Op 24 november wordt de werkster weer verhoord. Zij heeft inmiddels gehoord dat Louwes opgepakt is en in het Proces Verbaal staat het volgende:

"In gedachten verbond zij daaraan het beroep van boekhouder en nu was haar de afgelopen dagen te binnen geschoten dat er ook nog een keer een boekhouder op bezoek zou zijn geweest.

*Zij herinnerde zich dat tijdens een eerste koffieronde door mevr. Wittenberg was gezegd, dat een boekhouder op bezoek zou komen. **Ze weet echter niet of dit speelde op de morgen van de donderdag dat mevr. Wittenberg werd vermoord, of dat dit al een donderdag eerder was.** Zij heeft geen boekhouder gezien. Ze weet wel dat op de dag dat die boekhouder geweest zou zijn, mevr. Wittenberg een tijdje beneden is geweest, hooguit 20 min. Toen ter sprake kwam dat mevr. Wittenberg die laatste donderdagmorgen ook nog naar de huisarts was geweest, denkt mevr. H. dat de boekhouder dan vermoedelijk een donderdag eerder geweest kan zijn."*

De werkster, een vrouw van rond de 70 jaar, werkte alleen op donderdagochtend bij de weduwe. Louwes is in 1999 slechts eenmaal op een donderdagochtend bij de weduwe geweest, namelijk op de ochtend van de moord.

Deze verklaring van de huishoudster, gecombineerd met de stille getuigen van het grafrechtendocument zou voldoende moeten zijn voor politie en Openbaar Ministerie om te stellen dat Louwes wel die donderdagochtend bij de weduwe op bezoek is geweest. Desnoods hadden politie en Openbaar Ministerie nog wat aanvullend onderzoek kunnen doen over eerdere donderdagen in september en de agenda van Louwes. Maar niets daarvan: Het Openbaar Ministerie heeft zowel bij de rechtszaken in 2000 als in 2004 volgehouden dat Louwes die ochtend NIET bij de weduwe was geweest.

Het meest schrijnend is dat bij de laatste rechtszaak in Den Bosch. De werkster is bij die rechtszaak in 2004 namelijk als getuige gehoord en heeft toen verklaard zich inderdaad te kunnen herinneren dat Louwes die ochtend bij de weduwe was geweest. Ze stelde trouwens ook dat al eerder tegen de politie gezegd te hebben. **Toch stelde Advocaat Generaal Brughuis nog na deze verklaring dat Louwes die donderdagochtend niet bij de weduwe was geweest.**

Letterlijk staat er in het requisitoir:

“is er maar één conclusie mogelijk: verdachte is die ochtend NIET in het huis van de weduwe geweest”.

Interessant is dat ze in haar requisitoir ook nog het grafrechtenverhaal behandelt.

“Volgens verdachte zou hij die ochtend (men leze blz. 398 van het PV) op verzoek van mevrouw Wittenberg grafrechten hebben opgehaald bij de kerk en zou hij die bij haar hebben afgegeven. Maar grafrechten worden helemaal niet bij een kerk opgehaald.”

“De brief over de grafrechten is op 13 september verzonden aan mevrouw Wittenberg door de heer Steverink. Deze herkent zijn handtekening op de brief en de enveloppe. Zowel de brief als de enveloppe worden in het huis van Mevrouw Wittenberg aangetroffen. In de rechterbovenhoek van de brief is het woord ‘kopie’ aangetroffen. Het origineel van de brief wordt aangetroffen in de koffer van Louwes.”

“Op blz. 400 van het PV staat dat Louwes verklaart een formulier betreffende de grafrechten te hebben opgehaald bij Mevrouw Wittenberg (dus niet “afgegeven”). Dat zou de aanwezigheid van het formulier in zijn koffer kunnen verklaren maar het kan evengoed zo zijn dat hij het origineel heeft meegenomen, toen hij alle stukken m.b.t. het testament meenam. Het zegt dus op zich niets.

Het heeft er veel meer de schijn van dat ook dit verhaal, net als de mededelingen over de schilders en de scherpe schoonmaaklucht ertoe dienen, de beweerde aanwezigheid van verdachte in het huis van mevrouw Wittenberg te ondersteunen. In feite wordt het allemaal net iets te mooi gemaakt.”

Pagina 398 van het PV is het gespreksverslag van rechercheur Van I. met daarin dus zijn foutieve interpretatie van wat Louwes op 27 september 1999 zou gezegd hebben over de grafrechten. Pagina 400 van het PV is het verhoor van Louwes op 19 november 1999 waarbij hij stelt dat hij de grafrechten heeft opgehaald. Dus de fout van rechercheur Van I. wordt door de Advocaat Generaal in 2004 nog steeds als verklaring van Louwes aangemerkt.

Vervolgens probeert ze de vondst van het origineel van de grafrechten te verklaren dat Louwes het origineel zou meegenomen hebben toen hij alle stukken m.b.t. het testament meenam. Daarbij maakt ze een belangrijke redeneerfout. Louwes was voor het laatst op 10 september 1999 bij de weduwe geweest. Het grafrechtendocument was pas op 13 september 1999 naar de weduwe verstuurd. Tot de 23^e is Louwes NIET bij de weduwe geweest, dus kan hij dat document toen niet hebben meegenomen.

In het zaakdossier dat teamleider Van Veen op 17 januari 2000 opmaakt staan de twee verklaringen van Louwes ook vermeld. Op bladzijde 10 schrijft teamleider Van Veen hij dat Louwes bij zijn verhoor na zijn arrestatie had gezegd:

“Hij verklaarde de 23^e een bezoek afgelegd te hebben bij de weduwe. Bij haar lag een brief, inhoudende offerte grafrechten, die hij nodig had.”

Hoewel deze zin ook nog enigszins cryptisch is, blijkt hier in ieder geval duidelijk uit dat Louwes NIET het document bij de kerk had opgehaald en naar de weduwe had gebracht.

Wel schrijft Van Veen in dat zelfde zaakdossier nog op pagina 4 dat Louwes op 27 september zou gezegd hebben:

“hij bracht toen de grafrechten die hij op verzoek van de weduwe had opgehaald bij de kerk”.

En ook dan schrijft teamleider Van Veen niet, dat dit eerste verhaal blijkbaar een foute weergave van Van I. was van zijn gesprek met Louwes op 27 september 1999, zodat de Advocaat Generaal ook nog bij de rechter in Den Bosch het beeld kan neerzetten alsof Louwes twee verschillende verklaringen over de grafrechten heeft gegeven.

Conclusies

Dit stuk begint met de uitspraak van teamleider Buddingh in 2007 dat Louwes bij hoog en bij laag beweerd zou hebben dat de grafrechten door hem bij de kerk waren opgehaald en naar de weduwe waren gebracht. Maar dat de man van de begraafplaats (Steverink) had verklaard dat het naar de weduwe was toegestuurd. Dit is volgens hem het bewijs dat Louwes liegt over het ochtendbezoek aan de weduwe. Niet alleen heeft hij daarover tijdens het Oriënterend Vooronderzoek meerdere keren de onderzoeksleider benaderd, zo stelt hij, maar ook vindt deze onderzoeksleider uit 2006/2007 deze informatie zo belangrijk dat hij het expliciet in een Proces Verbaal laat vastleggen en meestuurt als onderdeel van zijn eindrapport naar de Advocaat Generaal bij de Hoge Raad.

Dit is dus dezelfde schijnwerkelijkheid die ook de Advocaat Generaal bij het hof in Den Bosch in 2004 heeft geschapen over het bezoek van Louwes aan de weduwe op de ochtend van de moord.

En waarop is dit alles gebaseerd?

- Een belangrijke slordigheid van rechercheur Van I. na het gesprek met Louwes op 27 september 1999. Hij had het verhaal over de grafrechten verkeerd begrepen.
- Ondanks het feit dat men vaststelt dat de weduwe een KOPIE van het document in haar huis had realiseert men zich na 3 november 1999 niet dat Louwes het document NIET bij de kerk gehaald kan hebben en ook dat hij daarover wellicht NIET gelogen heeft.
- Rechercheur Van I. stelt op 19 november 1999 vast dat het verhaal van Louwes anders is dan hij op 27 september 1999 had genoteerd. Hij schrijft dat versluiert op in zijn Proces Verbaal en hij vertelt dat blijkbaar niet als groot nieuws aan zijn teamleider en de rest van het onderzoeksteam.

- Rechercheurs E. en B. vinden op 20 november 1999 het originele document van het grafrechtendocument in de dossierkoffer van Louwes. Dat wordt niet gezien als een majeure vondst, op basis waarvan men in ieder geval, zowel het grafdocument traject kan afsluiten, als kan vaststellen dat de lezing van Louwes over zijn ochtendbezoek klopt (hetgeen in feite ook door de werkster enkele dagen later wordt bevestigd).
- In het zaakdossier neemt Van Veen op 17 januari 2000 beide lezingen zonder verder commentaar op, terwijl hij op dat moment zou moeten weten dat Van I. op 27 september een fout heeft gemaakt bij het weergeven van het verhaal van Louwes.
- Het Openbaar Ministerie heeft, ondanks het feit dat men exact wist wat er werkelijk was voorgevallen, bij de drie rechtszaken in 2000 en 2004 volgehouden dat Louwes de ochtend van de moord NIET bij de weduwe was geweest en de gevonden vingerafdruk dus van het avondbezoek afkomstig moet zijn geweest. Tevens wordt het grafrechtenverhaal aangemerkt als een poging van Louwes om te doen alsof hij die ochtend bij de weduwe is geweest.
- Teamleider Buddingh laat in een Proces Verbaal in 2007 het compleet verkeerde verhaal vastleggen en negeert daarbij volledig alle stukken uit het dossier.
- De leider van het Oriënterend Vooronderzoek, een officier van Justitie van het Openbaar Ministerie, vond in 2007 deze foute lezing van Buddingh, waaruit geconcludeerd kan worden dat Louwes loog over het ochtendbezoek en niet langs geweest was, zo belangrijk dat hij het in een Proces Verbaal liet vastleggen en aan de Advocaat Generaal van de Hoge Raad stuurde voordat hij zijn eindconclusie uitbracht over het herzieningsverzoek van Ernest Louwes.

Het trieste is, dat deze gang van zaken absoluut niet uniek is voor het onderzoek naar de Deventer Moordzaak. Over vrijwel alle onderwerpen van onderzoek is een dergelijk overzicht te maken waaruit zowel het gebrek aan professionaliteit van betrokkenen blijkt, de fouten die er gemaakt zijn als het gebrek aan integriteit van sommigen. Er wordt een schijnwerkelijkheid gecreëerd, gebaseerd op fouten in het onderzoek, foutieve aannames en redeneerfouten. Men negeert bevindingen die in tegenspraak zijn met de schijnwereld die men heeft geschapen. Dit alles met het doel degene, waarvan men denkt dat hij de dader is, tot lange gevangenisstraf veroordeeld te krijgen en daarna het eigen wanpresteren onder het kleed te vegen en daar te houden.